

Päivän saarna 16.6. 2008 ma

Teksti Roomalaiskirje 14:11

”Jokainen polvi on notkistuva minun edessäni ja jokainen kieli on ylistävä Jumalaa.”

Ylistäminen on sopiva tapa aloittaa uusi päivä tai vaikkapa kesäloma. Elävän Jumalan ylistäminen ei tee kenellekään pahaa, päin vastoin. Se suuntaa mieltä ja ajatuksia rakentavaan ja myönteiseen suuntaan kaikessa.

Suhteet lähimpiin ihmisiin ja asenne elämään rakentuu Jumalan rakastavan läsnäolon virratessa olemukseesi. Koet jotain taivaallista.

Muistathan, että elämäsi yllä on tänäänkin Jeesuksen sovintoveren tähden täysi sovitus, täydellinen syntien anteeksisaaminen ja vapaus. Sinut on hyväksytty, sinut on puettu Jumalan edessä valkeisiin vaatteisiin.

Olet hänen omansa, jonka luona, jonka läsnäolossa sinulla on tänäänkin lepo ja rauha, vaikka päivässäsi olisi työn paineita ja huolia tai sairauden taakkaa tai yksinäisyyden huokauksia.

Ylistä, niin alat jälleen huomata että kanssasi kulkee Hän, joka johdattaa sinua tänäänkin turvallisesti, tämän päivän matkan.

Kerran kaikki tulevat näkemään, että ylistyksesi täällä, kuinka vaatimaton tahansa, on virrannut sinuun Jumalan taivaallisen valtaistuimen luota, jonne kaikki Jeesuksen verellä pestyt astuvat kerran sydän täynnä onnea ja kiitosta.

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2008 jaotusta

Päivän saarna 17.6. 2008 ti

Teksti Psalmi 13:2-3

Herra, kuinka kauan? Oletko unohtanut minut iäksi? Kuinka kauan peität minulta kasvosi?

Kuinka kauan huolet painavat mieltäni ja sydäntäni jäytää tuska?

Jos läheisin ihmisesi alkaisi karttaa sinua, herättäisi se sinussa ahdistusta, hämmennystä, ehkä suuttumustakin. Miksi hän niin tekee, kertomatta minkäänlaisia perusteita?

Voiko Jumala tehdä samoin lapselleen, joka on tullut hänen valtakuntaansa uskomalla evankeliumin Jeesuksesta Kristuksesta, Jumalan Pojasta?

Jumala ei voi uskollisuudessaan jättää lastaan yksin. Sille, että hän tuntuu nyt kätkeytyvän ja karttavan lapsensa kohtaamista, täytyy olla jokin tärkeä syy. Silti Jumala on lapsensa turvana.

Jumalan ajatukset eivät ole meidän ajatuksiamme, eivätkä hänen tiensä ole meidän määrättävissämme, mutta hänen sanastaan ja omasta kokemuksestamme me tiedämme, että Jumala suojaa aina lapsensa sielun.

Saatana ei saa Jumalan lasta johdetuksi harhaan, koska Jumalan armo hänen lapsensa yllä on ääretön. Silti huolten vyöryessä yli ei ole väärin huutaa ahdistustaan julki Jumalalle. Hän tahtoo kohdata meidät kokonaan, myös tunteemme.

Jumalan lapsi joutuu kokemaan maailman keskellä ahdistusta myös siksi että hän tunnustaa Jeesuksen nimeä ja tahtoo seurata hänen johdatustaan. Jos Jeesustakin vastustettiin, niin mekin saamme kokea samaa. Kärsimme silloin uskomme vuoksi.

Jeesus on kuitenkin kaikkien ahdistusten voittaja. Hän rohkaisee jokaista lastaan ja sanoo: " Olkaa turvallisella mielellä, minä olen voittanut maailman." Joh. 16:33.

Päivän saarna 18.6. 2008 ke

Teksti Psalmi 13:4

Sytytä silmiini valo, älä anna minun nukkua kuolemaan.

Mikä voisi olla suurin ahdistus johon joku voi joutua? Kysymykseen ei varmaan voi antaa vain yhtä vastausta. Olemme erilaisia ja siksi myös kestäkykymme.

Yhdelle yksi asia voi olla kamelin selän murtava viimeinen niitti, toiselle toinen. On turha lähteä arvostelemaan toista sanoen: ” Noinko vähästä lannistuit?”

Sen sijaan lannistunut tarvitsee tukea ja lohdutusta päästäkseen kuolleen kohdan yli elämässään. Entä jos lähellä ei ole ketään joka kuuntelisi ja kulkisi vierellä? Kuningas Daavidin tilanne oli sellainen. Hän saattoi kääntyä ahdistuksessaan yksin armollisen Jumalan puoleen. Sama mahdollisuus on sinullakin elämän vaikeuksien vyöryessä päällesi.

Jumala ei väsy kuuntelemaan sinua. Hän on täynnä armoa ja totuutta sinua kohtaan. Hän neuvoo sinulle tien niin että sisimmässäsi välähtää ja tajuat saaneesi vastauksen.

Tai jos et vielääkään jaksa uskoa Jumalan kuulevan sinua, saat silti olla varma ettei hän hylkää sinua. Jumalan vaikenemiseen on hänellä syy, ja ajallaan hän nostaa sinut ylös jaloillesi.

Psalmin kirjoittaja kuningas Daavid tiesi tämän ja siksi hän lopettaa rukouksensa nytkin kiitokseen sanoen: ” Mutta minä turvaan sinun armoosi; riemuitkoon minun sydämeni sinun avustasi. Minä veisaan Herralle, sillä hän on tehnyt minulle hyvin. ” Ps.13:6.

Jumalan armo Jeesuksessa Kristuksessa vakuutti Daavidin Jumalan avusta. Jumalaan turvaavan elämä ei ole omien ansioitten vaan se on joka hetki suuren Armahtajan varassa.

Päivän saarna 19.6. 2008 to

Teksti Psalmi 13:6

Minä luotan sinun armoosi, saan iloita sinun avustasi. Minä laulan kiitosta Herralle, hän pitää minusta huolen.

Vanha tarina kertoo rikkaasta isännästä jolla oli töissä köyhä renki.

Kerran isännän tultua pelloilleen katselemaan renkinsä työskentelyä hän sanoi tälle: " Tiedätkö, omistan kaiken maan minkä näet ympärilläsi. Olen tämän kylän rikkain mies. "

Kääntyen renkinsä puoleen hän kysyi : " Kerrohan, mitä sinä omistat? " Renki kohotti kätensä taivasta kohti ja vastasi: " Minun aarteeni on tuolla." Isäntä hymähti ja jatkoi matkaansa muille tiluksilleen.

Muutama viikko eteenpäin isäntä havahtui hereille yöuniltaan. Hän oli nähnyt hyvin elävän unen ja siinä hänelle sanottiin: " Tänä yönä kuolee kylän rikkain mies:" Isäntä ajatteli herättyään täynnä kauhua: " Kylän rikkain mies olen minä. Mitä minä teen? "

Rikas isäntä ei kyennyt peloltaan nukkumaan koko loppuyönä. Aamun tullessa hän huokaisi syvään helpotuksesta. Hän oli yhä elossa! Vielä näitä miettiessään hänelle tuotiin viesti : " Viime yönä sinun renkisi on kuollut."

Oletpa köyhä tai rikas, et voi omistaa suurempaa aarretta kuin mikä on Jumalan armo Jeesuksessa Kristuksessa!

Päivän saarna 20.6. 2008 pe

Teksti Roomalaiskirje 2:1

Sen tähden et voi mitenkään puolustautua, ihmisparka, sinä joka tuomitset muita, kuka sitten oletkin. Tuomitessasi toisen julistat tuomion myös itsellesi, koska sinä, toisen tuomitsija, teet itse samoja tekoja.

Lumikki- nimisessä sadussa

taikapeili sai pahan kunigattaren vihan valtaan peilin puhuttua totta siitä kuka valtakunnassa oli kaunein, ei enää kuningatar vaan Lumikki.

Mitähän meille tapahtuisi jos saisimme kurkistaa tällaiseen totuuspeiliin?

Jumalan puhuessa meille Raamatun sanassa joudumme kohtaamaan totuuden itsestämme.

Tajuamme, ettei minulla eikä sinulla ole aihetta kohottaa syyttävää sormeja toista kohti. Olemme kaikki Jumalan edessä hyvästä pois poikenneita. ” Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan.” Lasten saduissa on hyviä ja pahoja, tosielämässä ei ketään, Jumalan läpivalaistessa mielemme ja ajatustemme ja asenteittemme salaisimmat sopukatkin.

Jumalan armo kuitenkin parantaa ja puhdistaa pahuutensa näkevän ihmisen. Se myös riisuu aseet ulkokohtaisilta arvioilta. Armon kautta Jumala poistaa lapsestaan murhanhimoisen, valheellisen tuomiomielen ja antaa tilalle armahtavan kanssaihmisyyden hengen, joka elää armosta ja pyrkii arasti mutta vahvasti kohti totuutta.

Hyväksytyksi tuleminen on nyt Jumalan mittaamattoman armon varassa, ei siinä että koetamme näyttää paremmilta mollaamalla muita. Jumala osoittaa meille todellisen arvomme armahtaessaan meidät Poikansa kalleimman uhrin kautta. Jumalan kuvaksi luotu löytää Kristuksessa todellisen ihmisyytensä, johon kuuluvat armo ja totuus, itseä ja muita kohtaan.

Juhannuspäivä 21.6.2008 la

Teksti Psalmi 92:2-6

Hyvä on aamulla kertoa armostasi ja illalla uskollisuudestasi
harpun ja lyyran sävelin, kymmenen kielen helkkyessä.

Herra, sinä ilahdutat minua teoillasi, minä riemuitsen sinun kättesi töistä.
Kuinka suuret ovatkaan sinun tekosi, Herra, kuinka syvät sinun ajatuksesi!

Xyzyyyääööö...brmm...wrmm...zoom..

Jytinää ja menoa aamukuudesta yöyhteen saakka kaikilla kanavilla kaikilla herkuilla ähkyksi asti ja sillee. Näinhän markkinat toimivat ja suoltavat eteemme mitä houkuttavimpia tarjouksia ajankuluksi ja vapaitten täytteiksi.

Kerro siinä sitten aamulla Jumalan armosta ja illalla Jumalan uskollisuudesta kun kova draivi pitää melskettään niin monen päänupissa nappikuulokkeitten pojottaessa korvissa ja poppistereoiden pauhatessa autoissa matkalla sinne tänne ja takaisin.

Luulisi meidän väsyvän ainaiseen vellomiseen, menemiseen ja tulemiseen ja harrastamiseen ja kilpailuun paikasta elämässä ja keinoista unohtaa epämiellyttävät asiat.

Kuullakseen hiljaisuutta tarvitsee hiljaisuutta ympärilleen ja ennen kaikkea sisikuntaan. Nyt Juhannuksen seuduissa on siihen yksi mahdollisuus. Mahdollisuus painaa jarrua ja sammuttaa kone ja olla vaan.

Herran eteen pysähtyessä hänet tuntee lempeästä tuulesta joka hiljaa nousee tullen kohti lohduttaen ja kuljettaen pois murhetta ja huolta, joka piilee monesti kaiken menemisen ja rientämisen ja bilettämisen takana.

On kuin juuri se odotettu suven aamu koittaisi ja loistaisi sisikuntaan saakka tuoden toivon tullessaan, sellaisen fiiliksen jonka varassa kestää hengissä juhlan vaihduttua taas arjen poljennoksi.

Se on sitä Jumalan armoa ja uskollisuutta, joka avaa uuden mahdollisuuden elämään joka aamu, ilta ja yö, niin kauan kuin päiviä riittää, ja matkan päässä häämöttää kirkas ja ihana taivas.

Päivän saarna 22.6. 2008 su

Teksi Matteus 16: 13-19

Kun Jeesus oli tullut Filippoksen Kesarean seudulle, hän kysyi opetuslapsiltaan: "Kuka Ihmisen Poika on? Mitä ihmiset hänestä sanovat?"

He vastasivat: "Toisten mielestä hän on Johannes Kastaja, toisten mielestä Elia, joidenkin mielestä Jeremia tai joku muu profeetoista."

"Entä te?" kysyi Jeesus. "Kuka minä teidän mielestänne olen?"

Simon Pietari vastasi: "Sinä olet Messias, elävän Jumalan poika."

Jeesus sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika. Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, joka on taivaissa." - - -

Kuka Jeesus on? - ajankohtainen kysymys edelleen!

Monista kirjoista voi oppia lukemalla että Jeesus on Jumalan Poika. On kuitenkin eri asia tietää muistinvaraisesti ja eri asia vakuuttua sisäisesti Jeesuksen jumaluudesta.

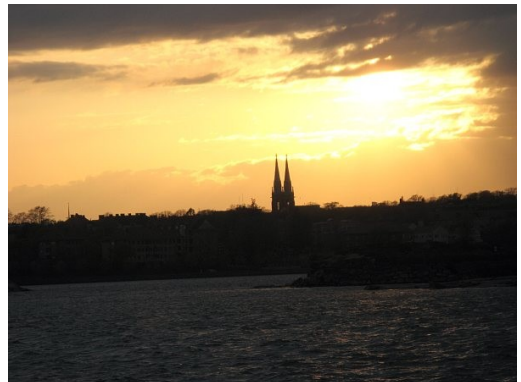
Paikkansa pitävää faktaa Jeesuksesta tarvitaan, mutta pelkkä tietäminen jättää sydämen kylmäksi. Lisäksi pelkkä tieto ilman tuntemista helposti ylpistää sen, jolla on luontaisesti hyvä kyky oppia asioita, ja masentaa sitä, joka ei opi haluamallaan tavalla. Aiheutuu eripuraisuutta ja syrjään vetäytymistä.

Sen sijaan elävän Jumalan tunteminen liittää ihmisen hänen armoonsa ja hyvyteensä. Jumalan tunteminen synnyttää ympärilleen armollisuutta ja vanhurskasta laupeutta.

Viisastellessa helposti unohtuu se tosiasia, että Jumalan tunteminen on mahdollista vain siten, että Jumala itse ilmoittaa itsensä ihmiselle. Pietarikin saattoi tunnistaa Jeesuksessa Jumalan Pojan vain siksi, että Jeesuksen taivaallinen Isä oli sen Pietarille ilmoittanut.

Jeesuksen omana eläminen ei siis ole tiedollista päättämistä, vaan hänen tuntemisessaan kasvamista. Tunteminen kasvattaa tietämystäkin, mutta silloin se on rakentavaa Jumalalta opittua viisautta. Ihmisviisaus on puolestaan sisäpiirin tietoa, pistävää rikkiviisautta, joka karkottaa pois muut paitsi siihen uppoutuneet. Se palvelee lopulta vain ihmisen ylpeyttä.

Elävän Jumalan elävässä tuntemisessä olemme kaikki samalla viivalla yhtä avuttomina. Niin on hyvä, sillä hän on puolueeton ja rakastaa jokaista. Häntä ei voi valjastaa omien kunnianhimoisten päämäärien toteuttamiseen. Hänen edessään meidän kaikkien on nöyryyttävä tunnustamaan, että olemme suuren taivaallisen Isämme armon varassa.

Päivän saarna 23.6. 2008 ma

Teksti Jesaja 52:7

Kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan askelet! Hän ilmoittaa rauhan tulon, tuo suuren ilosanoman.

Sinä voit olla ilosanoman saattaja. Sinä voit kertoa jollekin ihmiselle että Jeesus elää ja että hän rakastaa tätä. Sinä olet silloin rauhan viestin tuoja, suurimman rauhan. Rauhan, joka tulee taivaasta sydämeen ja poistaa sieltä pelon ja yksinäisyyden.

Jeesus on Rauhanruhtinas, joka pesee tullessaan sydämen puhtaaksi synnistä ja sen tuomasta syyllisyydestä, niin että omatunto rauhoittuu ja sydäimestä kumpuaa taivaallinen ilo. Jeesus tuo syvimmän rauhan, rauhan Jumalan, oman itsen ja oman elämän kanssa.

Kerran koittaa aika jolloin aseet vaikenevat eivätkä kansat enää opettele sotimaan*), mutta se on mahdollista vain siten, että Jumalan rauha on tullut ensin pakottamatta kaikkiin sydämiin. Siksi, kun olet omalla paikallasi taivaallisen ilosanoman saattaja, edistät todellisen, sydämellisen rauhan saapumista maan päälle.

*) Jes.2:4

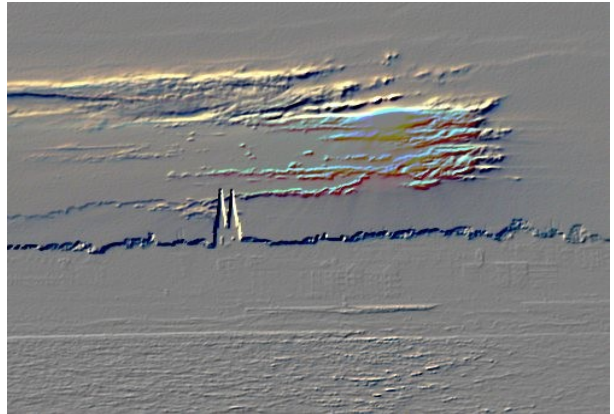

Päivän saarna 24.6. 2008 ti

Teksti Roomalaiskirje 10:18

Heidän äänensä on kaikunut kaikkialle, heidän sanansa maan ääriin asti.

Sinä, joka odotat että Jumala lähettäisi herätyksen, pyydä häntä ilmestymään voimassaan, ja pidä kiinni yksinkertaisesta uskosta Jeesukseen, hänen Poikaansa.

Raamatussa Jumala sanoo apostoli Paavalin suulla, ettei Jumalan valtakunta ole sanoissa, vaan voimassa. Paavali itseään tarkoittaen totesi että: "Tämä aarre on meillä saviastioissa, jotta nähtäisiin tuon valtavan voiman olevan peräisin Jumalasta eikä meistä itsestämme."2.Kor.4:7.

Jumalan voiman kieltäminen johtaa ulkokohtaiseen kiiltokuvakristillisyyteen, joka ei kuitenkaan johda ketään pelastukseen. Se palvelee vain ihmisen syntistä uskonnollisuuden tarvetta, jossa ylpeys ja suvaitsevaisuus vallitsee ja jossa jokaista halutaan miellyttää miellyttämisen vuoksi. Silloin Jumalan sana hylätään epäuskossa ja väärän rauhan vallassa.

Yksinkertainen luottamus Jeesukseen ja hänen sanaansa, ja sen ohjeiden noudattaminen antaa sen sijaan kunnian Jumalalle ja johtaa ihmisten todelliseen vaputumiseen synnin, kuoleman ja saatanan vallasta. Vain Jumalan Pyhän Hengen voima hänen eläväksi tekemässä sanassaan muuttaa ihmisten elämän kulun. Vain Jumalan voima voi vapauttaa ihmiset niistä pimeyden ja synnin kahleista, joiden vallassa he ovat ilman Kristusta.

Sinä joka toivot kanssaihmitesi löytävän elävän yhteyden Jeesukseen syntien sovittajana, älä pelkää, vaan käytä sitä auktoriteettia, jonka olet saanut Jeesukselta ja julista ihmisille vapautusta ja syntien anteeksisaamista Jeesuksen Kristuksen nimessä ja sovintoveressä!

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2008 jaotusta

Päivän saarna 25.6. 2008 ke

Teksti Psalmi 145: 4,7

*Sinun tekojasi ylistetään polvesta polveen, isät kertovat ihmeitäsi lapsilleen.
Levitkään sanoma sinun hyvyytesi runsaudesta.*

Jos sinulla on lapsia tai lastenlapsia tai kummilapsia, sinulla on etuoikeus rukoilla heidän puolestaan ja kertoa heille taivaan Isän ja Jeesuksen rakkaudesta. Kerro heille omista kokemuksistasi Jumalan huolenpidosta ja johdatuksesta.

Kerro heille sanoin ja teoin, miten Jumala on auttanut omaa maataamme ja kansaamme.

Kerro heille Jumalan töistä luomakunnassaan. Lue heille lempikatkelmiasi Raamatusta. Opeta heitä itse rukoilemaan ja tutustumaan omatoimisesti Jumalaamme ja Vapahtajaamme.

Kaikki tämä on kasteen ohella suurin asia minkä voit välittää omille läheisillesi sen ohella, että itse pyrit elämään Jumalan armosta ja anteeksiantamuksesta ja jakamaan sitä läheisillesi.

Jeesus, anna meille rohkeutta, nöyryyttä ja viisautta välittää suurin aarteemme, sanoma ja tietous sinusta ja taivaallisesta Isästäsi kasvaville polville. Anna meille tässä tehtävässä vapaus ja rauha, niin että voimme tehdä tätä työtä levollisesti, lempeästi ja iloiten.

Päivän saarna 26.6. 2008 to

Teksti Hesekiel 2: 4-5

Näin sanoo Herra Jumala:

”Kuulkoot tai olkoot kuulematta -- he ovat uppiniskaista kansaa -- he tulevat kuitenkin tietämään, että heidän keskellään on ollut profeetta.”

Muistan omasta nuoruudestani tilanteen, jossa olin lomalla kiirehtimässä paikasta toiseen moottoripyörällä. Tulin vanhempieni kesämökin risteykseen ja jarrutin. Siinä samassa huomasin liukuvani pyörän alla pitkin tien vasenta kaistaa.

Hiekkainen tie oli kostutettu lipeällä ja myös puupintainen silta, jonka päällä painoin etujarrun kahvaa, oli tullut äärimmäisen liukkaaksi. Pyörä meni nurin silmänräpäyksessä.

Säästyin pahoilta seuraamuksilta. Vauhtini oli jo hiljainen ja ylläni oleva nahkainen ajopuku suojasi polvilumpioni höyläytymästä tietä vasten, eikä tiellä ollut muita liikkujia.

Päästyäni pyörän alta pois nostin sen pystyyn ja ajoin mökille. Jotain oli kuitenkin tapahtunut. Polveni tulivat niin aroiksi, etten kyennyt kävelemään pariin päivään, kunnes arkuus ja heikotus hävisivät.

Miettiessäni tapahtunutta tulin siihen tulokseen, että Jumala halusi pysäyttää hetkeksi lapsensa, josta oli tullut tyytymättömästi levoton ja jolle hänen rauhansa ei enää riittänyt elämän sisällöksi.

Nyt Jumala järjesteli arvomaailmaani sikseenkin hyvin hellän pysäytyksen kautta, josta ei jäänyt vammoja; pyörään vai joitain naarmuja.

Jumala, taivaan Isä, antoi minulle armon nöyryyä, niin etten jäänyt kapinoimaan häntä vastaan, vaan annoin hänen opettaa itseäni edes hiukan.

Jeesus, anna meille herkät korvat ja avoin sydän ottaa vastaan sinun armosi, kun haluat keskustella kanssamme elämän tärkeistä ja tärkeimmistä asioista!

Jeesus, anna meidän ymmärtää että sinä rakastat meitä, ja siksi joskus hiljennät vauhtimme niin että meillä on aikaa ja lepoa hiljentyä eteesi. Aamen.

Päivän saarna 27.6. 2008 pe

Teksti Hesekiel 2:6

Älä sinä, ihminen, pelkää heitä, älä kauhistu heidän sanojaan, vaikka olet heidän keskellä kuin piikkipensaikossa ja skorpionien seassa.

Pahoja, pistäviä sanoja lausutaan, perheenjäsenistä, sukulaisista, työtovereista, esimiehistä, poliitikoista, jopa täysin tuntemattomista ihmisistä. On kova totuus, että loppupeleissä "suvaitsevaisuus" osoittautuu synnillisen vapauden verhoksi. Siksi tarvitaan rakkaudellista ja totuuteen pyrkivää kasvatusta, joka alkaa lapsesta saakka.

Joku on sanonut kasvatuksen olevan kielteisten käyttäytymistapojen poiskitkemistä. Jokainen kasvattaja ja vanhempi tietää sen olevan monta kertaa epäkiitollinen, mutta välttämätön tehtävä. Ilman rakkaudellisia, mutta todellisia rajoja ihmisestä kasvaa hillitön aituri, joka ei löydä sijojaan aikuisenakaan, vaan on vaivaksi ympäristölleen.

Jumalan kehoitus Raamatussa: " Joka vitsaa säästää, se vihaa lastaan " on yhä ajankohtainen. Se ei suinkaan tarkoita pahoinpitelemistä, vaan hyvän ja pahan eron opettamista kasvavalle polvelle. Joka nyt suuttuu, menköön haastattelemaan Etelä-Suomen opettajakuntaa. Jos yhteiskuntamme ei palaa terveitten arvojen todelliseen kunnioittamiseen, se tuhoutuu vääjäämättä ja muuttuu ajan mittaan viidakoksi, jossa rikolliset jengit hallitsevat.

Kuka sitä haluaa? Perämoottorivarkauksien, mökkimurtojen, bensanpihämisien, yhteisten paikkojen sotkemisen ja rikkomisen jne. yleistymisen luulisi osoittavan suuntaa tulevaan.

Myös siksi, että on kristitty, saa joskus kuulla pilkan sanoja. Kristitty saa kokea vastustusta myös siksi, ettei hän mene mukaan pilkkaajien kuoroon eikä rypemiseen synnin lammikoissa, joissa hän ennen itsekin viihtyi. Jo pelkkä tunnustautuminen Jeesuksen seuraajaksi saattaa laukaista pilkallisten sanojen vyöryn: " Nyt se sekosi, se on tullut hulluksi. "

Yleensäkin totuuden puhujia ei tahdota sietää, ellei itse olla tultu totuuden satuttamiksi niin että syntinen totuuden vastustus on murtunut Jumalan totuudellisen rakkauden vaikutuspiirissä.

Ainut toivomme on herätys, se, että kansamme saa armon kääntyä suuren Armahtajan, Jeesuksen puoleen, ja löytää hänen luotaan elämälleen raikkaan ja mielekkään uuden suunnan jossa Jumalan armo ja totuus ovat määräävinä tekijöinä.

Jumala on luvannut varjella omansa ihmisten hampailta, vaikka heidän sanansa saattavat olla välillä kuin sata tikkua ihossa. Näitä sanoja, niin pahoja kuin ne saattavat ollakin, ei tarvitse kauhistua eikä pelätä.

Jeesus, anna meille ymmärrys käsittää että juuri minunkin suustani voi tulla ulos sammakoita. Varjele meidät tekopyhyydeltä, niin ettei meidän hurskailta kuulostavien sanojemme takana asuisi pahuus, vaan että puheemme olisi totta, vilpittömästi sinun armoosi ja totuuteesi turvaavaa.

Varjele ettei elämästämme tule kuin piikkipensas tai skorpioni, joka pistää kaikkia lähelle tulevia. Aamen

Saarna 28.6. 2008 la

Teksti Efesolaiskirje 2: 19-20

Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät.

Te olette kiviä siinä rakennuksessa, jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus.

Kerran uutisissa kerrottiin kauan asunnossaan kuolleena olleesta ihmisestä. Kukaan ei ollut kaivannut häntä eikä ollut huomannut hänen kuolleen.

Miltä tuntuisi olla tällainen 100% yksinäinen ja unohdettu, jota hautaamassa ovat vain viranomaiset? Jumala ei ainakaan halua sellaista. Hän toivoo sydämestään jokaisen olevan kaivattu ja rakastettu, jota muistetaan ja jota on saattamassa iäisyysmatkalle ystävien ja sukulaisten joukko.

Silloinkin kun jäät yksin on Jumalan seurakunnassa sinulle aito perhe, jonka Jumala itse on liittänyt yhteen. Lähde siis liikkeelle, tutustu kotiseurakuntasi toimintaan ja sen kautta ihmisiin siellä. Kun tutustut, malta odottaa, että ehdit tutustua heihin.

Siihen tarvitaan jokin aika.

Ennen pitkää huomaat rukoilevasi heidän kanssaan ja laulavan heille rakkaita hengellisiä lauluja heidän kanssaan samalla penkillä istuen. Saat varmistua tietoisuudesta, että kuulut Jeesuksen Kristuksen lunastamien joukkoon. Olet matkalla heidän kanssaan kohti valoisaan tulevaisuutta, jota kuolemakaan ei voi saada raukeamaan tyhjiin.

Rakas Jeesus, kiitos omiesi yhteydestä. Kiitos, että olet valmistanut minullekin paikan heidän keskellään!

Päivän saarna 29.6. 2008 su

Teksti Psalmi 28:1,2,6-9

- - - Kiitetty olkoon Herra! Hän on kuullut avunpyyntöni.

Herra on minun voimani ja kilpeni, häneen minä luotan. Minä sain avun, ja minun sydämeni riemuitsee, minä laulan ja ylistän Herraa.

Herra on kansansa voima, voideltunsa apu ja turva.

Pelasta kansasi ja siunaa omiasi, kaitse ja kanno heitä nyt ja aina.

Mies ja nainen vakuuttavat toisilleen rakkauttaan ja päättävät mennä naimisiin.

Matkalla vihkitoimitukseen hääparin polvet saattavat kuitenkin vapista ja hiki virrata selkää pitkin.

Onhan kysymys elinikäisestä sitoutumisesta yhdeksi perheeksi. Rakkauttaan toisilleen vakuuttaneet ymmärtävät otettavan askelen vakavuuden ja sisimmässään kysyvät kestääkö yhteinen rakkaus elämän koetteumuksissa.

Tällainen arkuus ja huoli on ymmärrettävä ihmiselämän välillä kivisenkin polun kulkijoilla. Se ei ole epäluottamusta toista kohtaan, vaan tervettä vastuun pohtimista.

Avioliiton pienissä ja suurissa kysymyksissä saa tunnustaa oman inhimillisen pienuutensa ja kääntyä Herran puoleen jolla on kaikki viisauden, tiedon ja voiman avaimet hallussaan. Nöyrytyminen ottamaan Herran tarjoama tuki liitolle on suurinta viisautta. Tunteehan Luoja lastensa tarpeet ja luonteitten ja odotusten kiemurat. Herra auttaa mielellään ja koko sydämestään. Perhe voi sanoa Herran avun ja tuen koettuaan kuningas Daavidia mukailleen: " Me saimme avun, ja meidän sydämemme riemuitsee, me laulamme ja ylistämme Herraa! "

Päivän saarna 30.6. 2008 ma

Teksti Ps.50:14

Anna Jumalalle uhriksi kiitos, täytä lupauksesi Korkeimmalle.

Kirkkomme perustajasta Martti Lutherista

kerrotaan, että hän yritti miellyttää Jumalaa tekemällä pyhiinvaellusmatkan Roomaan ja siellä konttaamalla pitkät Pietarinkirkon portaat ylös saakka.

Näin hän teki kunnes löysi levon siinä Raamatun sanassa, että pelastukseen riittää luottamus Jumalan lupaukseen, että Jeesus on Jumalan Poika, syntiemme sovittaja.

Näin on ollut aina ja tulee olemaan maailman loppuun saakka. Inhimilliset Jumalan miellyttämisyrietykset palvelevat lopulta vain ihmisen ylpeyttä, pätemisen tarvetta ja kunnianhimoa, joka pukeutuu hengelliseen hurskauden kaapuun.

Sen sijaan Jumalan tarjoaman pelastuksen täydellisen lahjan vastikkeeton vastaanottaminen antaa kunnian Jumalalle, joka on tämän lahjan valmistanut ihmisille täysin ilmaiseksi vastaanotettavaksi.

Se mitä voimme antaa Jumalalle on kiitos ja kiitollinen mieli hänen suuntaansa sen ohella, että otamme hänen lupauksensa pelastuksesta tosissaan ja lähdemme uskossa seuraamaan Vapahtajaamme Jeesusta.

Jeesus, sinä lähetit Pyhän Henkesi kirkastamaan meille itsesi ja synnyttämään meissä luottamuksen sinuun Jumalan Poikana. Kiitos Pyhän Hengen todistuksesta. Kiitos Henkesi antamasta voimasta rukoilla johdatustasi elämäämme.

Kiitos Pyhä Henki osallisuudesta Kristuksen mittaamattomaan armoon. Kiitos että johdatat meidät kaikkeen totuuteen.

